

מחפשים שותפים

Category: בראשית, לך לך

מדוע ברית מילה כל כך חשובה?

באם זה כל כך חשוב, מדוע הקדוש ברוך הוא, לא ברא אותנו כך מלכתחילה?

השחקן

בשבת שעברה נפטר השחקן המפורסם ביותר בישראל יהודה בארקן ע"ה. במשך ימי חייו הוא ביים כשלושים סרטים, וחלק גדול מהם כל ישראלי מכיר.

בארקן נולד להורים יוצאי רומני 'שעלו לישראל, הוריו דיברו בעיקר אידיש. בילדותו יהודה לא הי 'תלמיד חרוץ בלשון המעטה, אבל בבית הוא קיבל יחס של תלמיד מצויין.

הוא מספר שכשהוא הי 'מביא את התעודה מבית הספר לבית הקפה שהי 'בבעלותו של אביו, אביו הי 'קורא לאחד מידידיו ואומר לו" יוסקה וואס שטייט דא, "מה כתוב פה בתעודה, יוסקה הי 'קורא את הציונים: קריאה-מספיק, חשבון-מספיק. אבא שאל את יוסקה מה זה מספיק, יוסקה ענה: מספיק איז" גענוג "אז אבא אמר" מספיק אז מספיק "לא צריך יותר. וככה באה הרווחה ליהודה הקטן.

במשך השנים הוא הפך לשחקן מאוד מצליח הוא יצר סרטים רבים שהיו שוברי קופות, אבל תמיד הוא לקח איתו עוד שותפים שישקיעו בסרט, וכשהסרט הצליח הם היו חולקים ברווחים.

כשהי 'יוצא סרט חדש שלו הוא הי 'נוהג להתקשר לבתי הקולנוע ומברר אם נמכרו הכרטיסים, כל פעם שהוא הי 'מתקשר היו עונים לו" סולד אאוט, "כל הכרטיסים נמכרו.

כשהוא עמד ליצור את הסרט הבא הוא חשב לעצמו, מדוע לחלוק את הרווחים עם אחרים, עדיף שהוא יהי 'המשקיע היחיד ויגרוף את כל הרווחים, וממחשבה למעשה, בסרט הבא הוא לבדו השקיע את כל הונו.

באותו יום שישי שיצא סרטו החדש הוא התקשר כדרכו בקודש לברר כמה כרטיסים נמכרו, ממוקם אחד ענו לו, 12 בשני 18 שלישי עשרים וכו, 'הוא הי 'בשוק, הוא לא הבין איך זה שעוד לפני שאנשים ראו את הסרט הם כבר ויתרו עליו. חודש לפני מותו, כשהוא סיפר את זה הוא אמר שעד היום הוא לא הצליח להבין מה השתבש בסרט, חוץ מזה שהוא רצה את כל הרווחים לעצמו.

משם הוא התחיל לאבד את כספו וזה רק הלך והחמיר, באחד הימים מנהל הבנק קרא לו לפגישה

דחופה, הוא התנצל ואמר שהוא קיבל הוראה מהבנק המרכזי לעצור לו את הצ'קים. והחשבון שלו יהפך" לחשבון מוגבל, "כשבארקן שאל מה זה חשבון מוגבל, המנהל הסביר לו שהוא לא יוכל יותר להוציא כסף מהחשבון.

הוא יצא מהבנק סהרורי, לפתע הוא הבין שמרגע זה אין לו כסף אפילו לקנות אוכל לילדיו, הוא הי' מדוכא מאוד מכך. והיו לו מחשבות לסיים את חייו. לפתע הוא נזכר שהוא התחייב לתת הרצאה לילדים באותו יום, הוא נסע לאותו מקום, פוגשת אותו המורה ואומרת לו שהוא אמור להופיע בפני" ילדים מוגבלים."

כשהוא נכנס לכיתה והסתכל על הילדים האלו, ברגע אחד זה העמיד את המשבר שלו בפרופורצי' הנכונה. הנה יש כאן ילדים מוגבלים בגופם ובנפשם והוא מודאג מחשבון בנק מוגבל!!!

בשנותיו המאוחרות בארקן חזר ליהדות התחיל להניח תפילין ללמוד תורה, לשמור שבת וכו'. כששאלו אותו מי הי' זה שהחזיר אותו בתשובה הוא ענה סאדאם חוסיין.

בשנת 1990 פרצה מלחמת המפרץ הראשונה, סאדאם חוסיין תקף בטילי סקאד את ישראל, באותם ימים יהודה בארקן הי' עסוק בצילומים של אחד הסרטים ותוך כדי שהוא נוסע עם צוות ההפקה השחקנים וכו, נשמעה צפירה שמתריעה מפני טילים ששוגרו לישראל, כולם רצו למצוא מחסה בחדרים אטומים ולהלביש את מסכות הגז, כי בזמנו חששו שישראל תותקף בנשק כימי .

ההשפעה של סאדאם חוסיין

בארקן סיפר שהוא גילה באותם ימים תופעה מעניינת. בד"כ אנשי קולנוע וכל אלו שעוסקים בתעשי' הזאת טוענים שהם אתאיסטים, לא מאמינים וכו, אבל כשהם היו מסתתרים בחדרים האטומים עם המסכות על הפנים וממתינים לנפילת הטיל, הוא שם לב שכ"א מהם הי' נושא תפילה חרישית בלבו. באותם רגעים שוב הוכחה האימרה הידועה ש"אין כופרים בשוחות."

באחד מימי המלחמה בינואר 1991 הוא שמע מאחותו שהבוס שלה החבדני"ק סיפר לה שהרבי אמר שהמלחמה תסתיים בפורים הוא שאל אותה מאיפה הרבי יודע וכו, 'ואז הגיע חג הפורים והמלחמה אכן הסתיימה, הוא יצא לרחוב בתל אביב פגש שני חבדניקים ושאל אותם איך זה קרה, הם הצביעו כלפי מעלה ואמרו: יהודה", השגחה עליונה. "אז הוא שאל אם אפשר לדבר עם "המשגיח, הם ענו לו תניח תפילין ותיצור איתו קשר. מאז התחילה אצלו תהליך של שיבה אל היהדות.

הוא מוסיף ומספר שהזרעים הראשונים לחזרה למקורות נזרעו כמה שנים לפני"כ. בשנת 1987 הוא ביקר בניו יורק לרגל הקרנה של אחד הסרטים שלו בפסטיבל הסרטים הישראלי. כשהוא יצא מההקרנה פגשו אותו כמה חבדניקים והזמינו אותו לבוא לבקר ב, 770-הוא שאל האם תהי' לו

הזדמנות לדבר עם הרבי, הם ענו שהם לא יכולים להבטיח לו שיחה עם הרבי, אבל בימי ראשון כשהרבי מחלק דולרים לצדקה לאלפי אנשים, הם ידאגו לכך שהוא יוכל לעמוד מהצד ולהביט ברבי במהלך החלוקה.

הוא הגיע ל-770 והתבונן בחלוקה במשך קרוב לשעתיים, והוא מאוד התפעל לראות איך הרבי מתייחס לכל אדם באהבה, ואיך שאותם אנשים ככל שהם מתקדמים קרוב יותר אל הרבי, הם הולכים "ומצטנפים" כדי שהרבי יתן להם ברכה.

מפעם לפעם הרבי העיף עליו מבט, הוא אמר שהמבט החודר של הרבי הי' כמו מכת חשמל שזעזעה אותו עמוק בפנימיותו ומשם הכל התחיל.

יהודה בארקן, בנוסף לכך שהי' שחקן מחונן הוא הי' איש שמח, שתמיד הי' שרוי בשמחה ושימח את כל אלו שהיו סביבו.

המתיחה בברית

בין סוגי הסרטים שהוא הפיק הוא גם עשה סרטי מתיחות שבהם הוא מציג אנשים שהתפתו להאמין למציאות מופרכת.

יום אחד כשהוא ישב במשרדו נכנס אליו גיסו ומספר לו שמגיע לו מז"ט, אחותו של יהודה ילדה בן, הוא איחל לו מז"ט, ומיד השובב שבו התעורר, הוא פנה לגיסו ואמר לו: אתה חייב לשתף איתי פעולה, הם הלכו למוהל של המשפחה מר מנדלוביץ ושאלו אותו לאיזו שעה הזמינו אותו לבוא לברית. הוא ענה: שתים בצהריים, יהודה אמר לו: תבוא בשעה 3:30 אחה"צ.

יהודה השאיל ממנו את הז'קט-חלוק מוהל שלו, ואת התיק שאיתו הוא מגיע לכל ברית. הוא גייס את אחד השחקנים שלו למטרה, וביום הברית השחקן הגיע לברית לבוש בז'קט של המוהל עם תיק המילה בידו, שלש מאות אורחים כבר היו במקום, המוהל "פנה לאביו של יהודה שעמד בכניסה ושאל אותו: אתה הסנדק? הוא ענה: כן. אביו שאל את השחקן, ומי אתה, אני המוהל, הוא ענה. אביו החוויר והגיב: מנדלוביץ הוא המוהל. ואז השחקן ענה לו: מנדלוביץ חולה אני העוזר שלו, אז אביו שאל אותו בעדינות, סלח לי שאני שואל אבל האם עשית את זה פעם? הוא השיב: לא, היום זאת הפעם הראשונה!!!

הוא הורה לסנדק לשבת ונתן לו משהו שעליו הוא אמור להחזיק את התינוק. ואז הוא פתח את התיק והוציא ממנו גרזן, מזמרה גדולה וסכין חשמלית, הוא הכניס את זה לתקע, לקח מלפפון ומול עיניו חתך אותו. הוריו היו בשוק, אבל מה שהדהים אותו זה שכל הציבור שישבו באולם אף אחד לא קם וצעק מה קורה כאן, גרזן הוא ראה מול עיניו את מה שנקרא "חוק העדר".

רגע לפני שאחותו התעלפה יהודה קם ואמר: אני מבקש סליחה מאבי, אבל זו היתה מתיחה, מנדלוביץ מגיע תוך חצי שעה, אחותו רצתה לתת לו סטירה אבל הוא הצליח להתחמק.

אם חביבה המילה, מדוע לא ניתנה לאדם?

בפרשת השבוע לך לך בסוף הפרשה אנו קוראים על מצות ברית מילה, ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר) "לך יז, יב. (הרבי מביא את המדרש שמספר על" פילוסופוס אחד שאל האם חביבה היא המילה מפני מה לא נתנה לאדם הראשון. כלומר מפני מה הוא לא נולד מהול. "ועל זה השיבו לו" כל מה שנברא בששת ימי בראשית צריכין עשי [כגון התורמוסין צריך למתוק [אפילו אדם צריך תיקון) "ב"ר פי"א, ו.ו.)

דהיינו, שום דבר לא נברא מוכן, הלחם לא גודל על העצים מוכן, אלא כל דבר צריך הכנה ותיקון, קודם זורעים חיטים ולאח"ז קוצרים אותם וכו' וכו', עד שאופים לחם וכך גם האדם.

מדוע באמת הקב"ה בחר לברוא את העולם בצורה שיהי' "צריך תיקון", אומר הרבי כי הקב"ה רצה שיהודי יהי' שותף לקב"ה במעשה בראשית. הקב"ה בכוונה תחילה לא ברא עולם מושלם כדי שהיהודי יוכל לתקן את העולם ובכך להיכנס לשותפות ביחד עם הקב"ה.

לכאורה מה כ"כ נחוץ לנו להיות שותפים של הקב"ה, מה רע בלהיות" שכירים, "מחדש כאן הרבי משהו נפלא": בתור שותף "אומר הרבי" ביכולתנו לחוות דעה בכללות מהלך העולם) "י"א ניסן תשל"ב, תו"מ חלק ס"ח ע. (64)

שכיר אין לו שום דעה בעסק, לא שואלים אותו איך לנהל את הביזנס וגם אם בטעות הוא מביע דעה מסבירים לו מיד שזה לא ענינו אלא עליו למלאות אחרי ההוראות של בעלי העסק.

אבל ברגע שאדם הופך לשותף אז חייבים להתייחס לעצות שלו, ולקחת אותם בחשבון. כאן הרבי מחדש שהקב"ה גרם לכך שיהודי לא יהי' סתם שכיר אלא" שותף "בבריאה כדי שיהי' לו את הזכות לחוות דעה בהנהגת העולם.

ויש להוסיף בזה, ישנם שותפים שמחזיקים רק בחמש אחוז מהמניות של החברה, ולכן כשהם באים לחוות דעה מקשיבים להם בנימוס מכיון שהם שותפים אבל בסופו של דבר אלו שמחזיקים ברוב המניות הם אלו שמחליטים.

ככל שאדם מגדיל את השותפות שלו כך גודלת השפעתו על החלטות ניהול החברה. ולכן צדיקים היות שכל חייהם נתונים למפעל של הקב"ה אין להם דבר בעולמם חוץ מלדאוג לעולמו של הקב"ה, לכן בכוחם לחוות דעה איך לנהל את העולם, ודעתם מתקבלת", צדיק גוזר והקב"ה מקיים, "כי הם מחזיקים בחמישים אחוז מהמניות של המפעל של הקב"ה כביכול.

מה שהרבי אומר לנו זה שככל שנגדיל את השותפות כך תהי' לנו יותר זכות לחוות דעה בניהול העולם, דהיינו שהקב"ה יקבל את תפילותינו וימלא את בקשותינו עד לבקשה העיקרית: גאולה אמתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

